

Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur

1130. MEDDELELSE

76. ÅRGANG 4. APRIL 1974

Udgivet af
Statens
Planteavlsudvalg

Statens Forsøgsstation, 5792 Aarslev

Forsøg med typer af peberrod, 1967-72

A. Thuesen

Selvom peberrod har været dyrket i flere år hundreder, har den sandsynligvis aldrig været genstand for virkelig forædling. De forskellige peberrod må betragtes som avlsstedstyper, ikke som egentlige sorter. Først i de seneste år er der i enkelte lande iværksat et bevidst forædlingsarbejde.

I årene 1957-64 blev der ved Spangsbjerg indsamlet materiale af peberrod med det formål at finde mere yderige og let dyrkelige typer. Godt et halvt hundrede prøver blev samlet fra ind- og udlandet, og de er i de forløbne år bedømt vedrørende udbytte, kvalitet, sygdomsmodtagelighed og egnethed for maskinoptagning.

Typer med dårlig dyrkningsværdi og kvalitet blev efterhånden udtaget af forsøgene, og i nedenstående tabel 1 er kun anført udbyttet for 13 typer i årene siden 1967.

Forsøgene er gennemført på god sandjord ved Spangsbjerg, et år på sort engjord ved Møgelkær og et år på god lermuldet jord ved Aarslev.

Der er anvendt 30-35 cm lange spirer, som er lagt i første halvdel af maj, i enkelte år sidst i april. Planteafstanden har været 60 × 60 cm, i 1972 dog 70 × 70 cm. Spirerne er lagt vandret i ca. 10 cm dybe riller. Optagningen er foretaget med speciel maskine og er sædvanligvis sket i november måned.

Ved opgørelsen er rødderne delt i: 1) Hovedrod uden topstykke, d.v.s. den tykke, rette hovedrod afskåret umiddelbart nedenfor blad-

rosetternes rodforgrening, 2) topstykke, hvorved forstås den øverste, tykke, m. eller m. forgrenede roddel, der er fæste for bladrosetterne, 3) spirer, d.v.s. siderødder, der er mindst 30 cm lange, 4) affald, der hovedsagelig er siderødder, kortere end 30 cm og 5) syge rødder, som i det væsentlige er rødder med indre råd. Hovedrodens størrelse er udtrykt ved vægten af 100 rødder.

Der er lagt vægt på at iagttage de forskellige typers egnethed for unkladelse af nakning og for optagningslethed med maskine. Endelig er notater gjort om sygdomme, overfor hvilke typerne har vist forskellig modtagelighed. Især er modstandsdygtighed overfor sygdomme i rodbarken anset for vigtig.

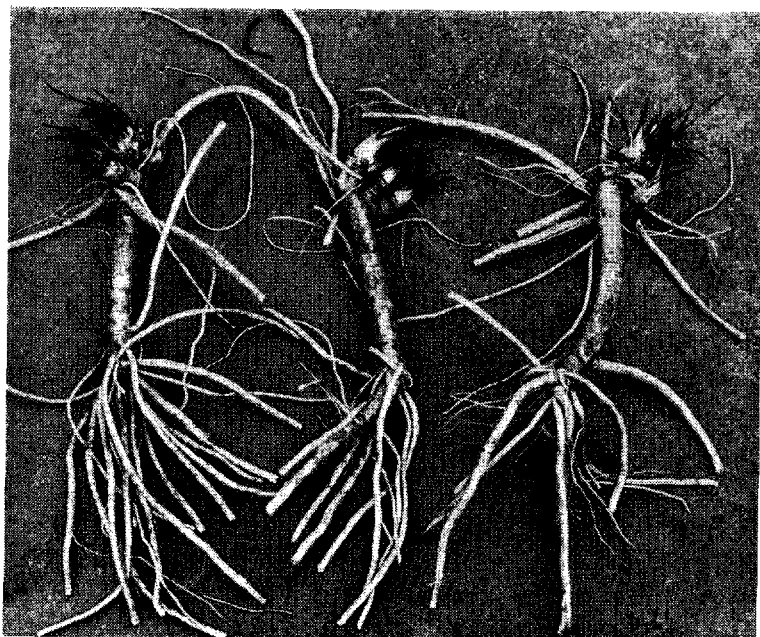
Tabel 1 viser udbyttet af hovedroden uden topstykke ved de enkelte forsøg. Ved fire peberrodder typer, der har deltaget i mindst 6 forsøg, er udbyttet af de forskellige roddele anført i tabel 2.

De vigtigste resultater kan sammenfattes i følgende:

Jugoslavisk type anbefales til stangpeberrod, idet den uden nakning har givet en glat, sund og letoptagelig rod. Den giver rigeligt med lange læggespirer.

Denne type er opformeret ved Statsfængslet, 7260 Sønder Omme, hvorfra spirer kan købes i foråret 1974.

Priesländer er den højest ydende type. Den synes bedst egnet til industriel forarbejdning,

Jugoslavisk

og kraftige spirer fra rodenden. Meget let at optage med maskine.

Svejtsisk Toppen lille. Bladene ret små, smalle, mørke, plane til let buklede. 2-4 topskud, rosetblade lysgrønne. Danner en lang, tyk glat og udpræget hvid hovedrod. Antallet af spirer er sparsomt. Spirerne ret lange og tykke. Let at tage op.

Engelsk (Cheshire). Toppen kraftig. Har en tem. lang, tyk, glat og sund hovedrod. Rosetblade rødlig. Danner lange og kraftige spirer, forholdsvis mange fra topenden. Er noget vanskelig at tage op.

Svensk (Malmö). Toppen kraftig. Bladene store, lidt buklede, i randen bølgede. Topskud tæt samlede, rosetblade svagt rødlig. Hovedroden ret kort, meget tyk foroven, nedefter afsmalende. Spirer ret lange og tykke. Nogenlunde let optagelig.

Svensk. Ligner Friesländer. Toppen middelkraftig, bladene smalle, plane til svagt krusede. 4-6 topskud, rosetblade rødlig. Ret kort, tyk hovedrod, noget ujævn overflade. Har mange spirer fra topenden. Er vanskelig at tage op med maskine.

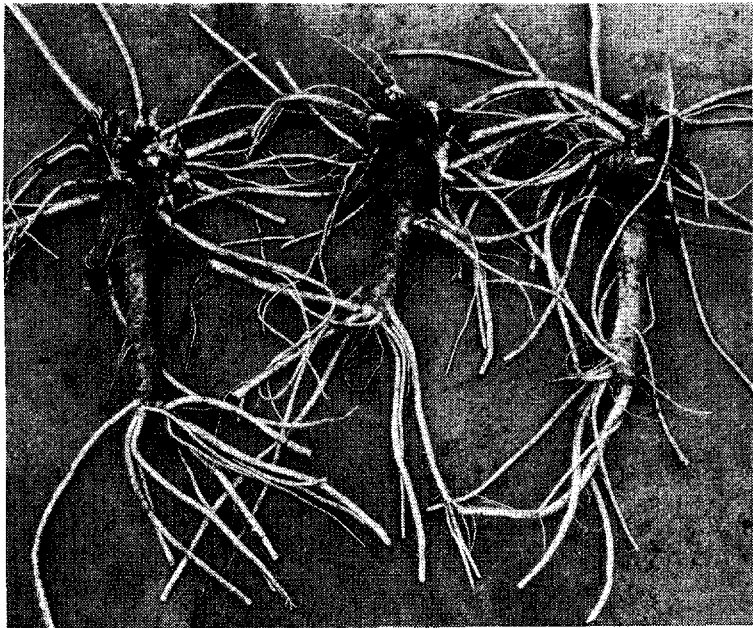
Badischer. Ligner Friesländer. Kun synes roden lidt mindre nubret end ved denne.

Italiensk. Toppen meget kraftig. Bladene lange, oprette, ret smalle, plane til svagt buklede. Rosetblade rødlig. Hovedroden middeltykk, ret lang. Mange spirer fra rodenden, også forholdsvis mange fra topenden. Lidt vanskelig at tage op.

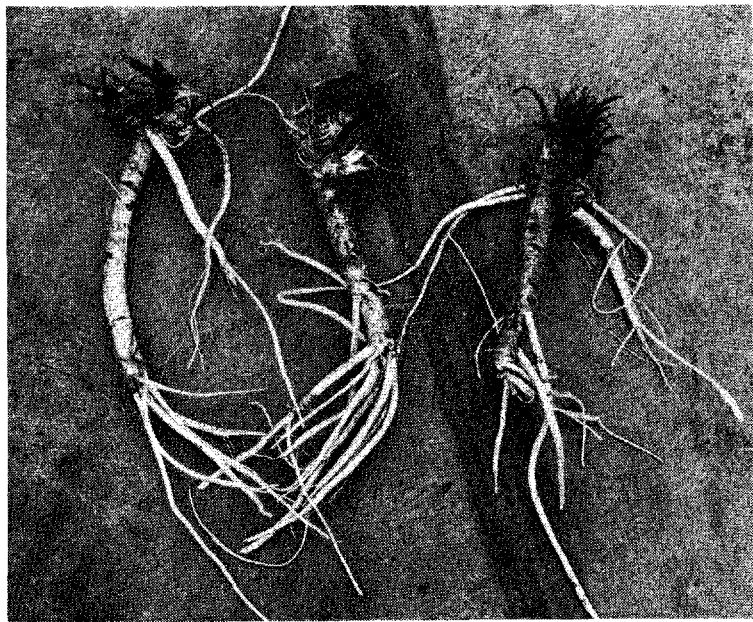
Amerikansk (Nr. 30). Toppen kraftig. Blade lange ret smalle. Rosetblade rødlig. Hovedroden ret kort, middeltykk, glat. Danner mange spirer fra topenden. Nogenlunde let optagelig.

Dansk (Beldringe). Er blevet betegnet som »Gammel Dansk«. Ligner noget typen fra Mannheim. Toppen tem. kraftig. Bladene ret brede, ofte tilbagekrummede, meget buklede og bølgede. Rosetblade svagt rødlig. Hovedroden ret lang og middeltykk. Synes modtagelig for sygdomme i rodbarken. Giver få spirer fra topenden, men middelstort antal lange og kraftige spirer fra rodenden. Let at tage op.

Dansk (Holstebro). Trods mindre udbytte synes denne at være identisk med typen fra Beldringe.

Friesländer

Mannheim

Abonnement på meddelelser fra Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur kan bestilles ved indsendelse af abonnementsbeløbet til bladets ekspedition, Statens Planteavlskontor, Kongevejen 79, 2800 Lyngby, postgiro 2002299, tlf. (01)85 5057. Abonnementsprisen er for 1974 15,00 kr. årligt excl. moms. Adresseændring bedes meddelt bladets ekspedition.

NIELSEN & LYDICHE (M. SIMMELKJÆR)
KØBENHAVN

Trykt i 7.500 eksemplarer.